

BARIŞ BIÇAKÇI
Aramızdaki En Kısa Mesafe

BARIŞ BIÇAKÇI 1966'da Adana'da doğdu. Hüseyin Kıyar ve Yavuz Sarıalioglu ile birlikte Ocak 1994 ve Ekim 1997'de iki şiir kitabı yayımladı. İletişim Yayınları'nca yayımlanan kitapları: *Herkes Herkesle Dostmuş Gibi* (2000), *Veciz Sözler* (2002), *Aramızdaki En Kısa Mesafe* (2003), *Bizim Büyük Çaresizliğimiz* (2004), *Baharda Yine Geliriz* (2006), *Bir Süre Yere Paralel Gittikten Sonra* (2008), *Sinek İstiraklarının Mül-lifi* (2011), *Seyrek Yağmur* (2016), *Kurbağalara İnaniyorum* (Behçet Çelik ve Ayhan Geçgin'le birlikte, 2016).

İletişim Yayınları 914 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 126

ISBN-13: 978-975-05-0148-7

© 2003 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1-9. BASKI 2003-2015, İstanbul

10. BASKI 2016, İstanbul

EDITÖR Can Cankoçak - Murat Gültekingil

KAPAK RESİMLERİ VE TASARIMI Ali Osman Coşkun

KAPAK UYGULAMA Deniz Karagül

UYGULAMA Hüsnu Abbas

DÜZELTİ Serap Yeğen

BASKI Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi, B Blok, 6. Kat, No: 4NB 7-9-11

Topkapı, 34010, İstanbul, Tel: 212.613 38 46

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 11935

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak, İletişim Han 3, Fatih 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

BARIŞ BIÇAKÇI

Aramızdaki En Kısa Mesafe

İÇİNDEKİLER

Camı Kapatır mısınız Lütfen!	7
Şarkı Bitmeden	11
Meltem Sakızı	15
Pul Biriktirenler	19
Saydam Caddesi'nde Akşam	23
Seyirci	29
Hala Kızları Radyosu	33
Ailemizin Geçimi	39
Akşam Yemeği	43
İstenmeyen İki Kişi	49
Pazar Arabası	53
En İyişi Tıraş Edelim	57
Anneannem ve Ben	61
Muhsin Bey'in Gelmelerini Çok İstiyoruz	65
Sevgili Günlük	67

Değersizlik.....	69
Annem: Bir Felaketin Ortasında.....	73
Kimya Formülleri Öğrenci Olayları.....	77
Nikah.....	81
Tuz Kokusu.....	85
Babamın Kafasındaki Ölümcül Fikirler.....	87
Uyu Güzel Köpek Uyu.....	91
Aramızdaki en Kısa Mesafe.....	95
Çocukların Sevdği Yemekler.....	99

Camı Kapatır mısınız Lütfen!

Babamın nerede olduğunu bilmiyorum. Annemin nerede olduğunu biliyorum, annem hastanede. “Hayır,” diyor ağabeyim, “hastane değil orası, doğumevi!” Babamın nerede olduğunu o da bilmiyor. Sakasını kafesinden çıkarıp okşuyor. O zaman ben ağlamaya başlıyorum. Dikiş makinesinin durduğu odaya koşuyorum. Kapıyı kapatıyorum. Aynanın karşısında ağlıyorum. Ağzım çarpılıyor. Burnum akıyor. Gözlerim kırmızı oluyor.

İsketem pencereden uçtu gitti. Pencereyi ben açtım.

Teyzem burnumu siliyor. Adana’dan geldi. “Ağlama artık,” diyor. “Kim bilir, belki de bahçedeki ağaçların birindedir.” Burnumu siliyor. “Üstelik isketenin yerine küçücük bir kardeş getirecek annen sana.”

Pencereden dışarı bakıyorum. Kedi görünce ağlıyorum. Ağabeyim, “Çoktan yemiştir onu kediler,” dedi. Benim suçlu olduğumu söyledi.

Kalbim acıyor.

Civcivler öldüğünde de böyle oldu. Çok ağladım. Neden öldüklerini anlamadım. Ağabeyim de anlamadı. Tahtalardan

yaptığımız bahçeyi bozdu. Tahtaları yatağının altına koydu. Gazetenin üzerinde yan yatan civcivleri ne yapacağımızı sorduk.

“Çöpe atacağız!” dedi babam.

Annemle babam tartıştı. Babam sesini yükseltti. Annem üzüldü.

Bir akşam babam saka ile isketeyi getirdi.

Saka ağabeyimin oldu, iskete benim. İskete biraz küçüktü. Ağabeyim ona iyi bakmam gerektiğini söyledi. Babam bize kuşlarımızı nasıl besleyeceğimizi, sularını nasıl koyacağımızı anlattı.

“İsterseniz kafeslerinden çıkarıp evin içinde uçurabilirsiniz, ama pencereleri kapalı tutun,” dedi.

Bir sabah kafesin kapısını açtım. İlk defa. Sonra da koltuğa çıkıp pencereyi açtım. Annem mutfaktaydı. Ağabeyim okula gitmişti.

İsketem kapıyı açtığımı gördü. Kafesin içinde oradan oraya uçtu. Sonra kafesten çıktı. Zıplayıp çıktı. Hemen pencerenin kenarına kondu. Bir kere öttü, tülün altında kayboldu.

Annem salona geldi, “Ne oldu nereye bakıyorsun?” dedi. Omuzlarımdan tutup koltuğa oturttu. Su içirdi. Kolonaya döktü...

Annem hastanede.

Teyzem annemi ve küçük kardeşimizi almaya gideceğimizi söylüyor. Otobüse binecekmışiz. Biletçiye parayı ben verecekmışim. Dönerken taksiyle gelecekmışiz. Kalbim çarpıyor. Ağabeyim daha önce de taksiye bindiğimizi söylüyor. Ben bilmiyorum. “Sen o zaman çok küçüktün,” diyor ağabeyim.

Otobüsten inince teyzem elimden tutuyor. Ağabeyim önümüzde yürüyor. Bazen dönüp bize bakıyor.

Bir caddeye geliyoruz. Karşıya geçmek için bekliyoruz. Teyzem ağabeyimin de elinden tutuyor, çünkü çok araba var.